

**ЗАКОН ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА
ЗАКОНА ЗА ЛЕЧЕБНИТЕ ЗАВЕДЕНИЯ**

(обн. ДВ, бр. 62 от 1999г., изм. и доп. бр. 88, 113 и 114 от 1999г., бр. 36, 65 и 108 от 2000г., бр. 51 от 2001г., бр. 28 и 62 от 2002г., бр. 83, 102 и 114 от 2003г., бр. 70 от 2004г., бр. 46, 76, 85, 88 и 105 от 2005г., бр. 30, 34, 59 и 105 от 2006г., бр. 31 и 59 от 2007г., бр. 110 от 2008г., бр. 36 и 41 от 2009г.)

§ 1. В чл. 3, ал. 2 се изменя така:

„(2) Лечебните заведения по чл. 8, ал. 1, т. 1, б. “а” и т. 2, б. “а” се учредяват от лекари и лекари по дентална медицина като еднолични търговски дружества или еднолични търговци. Лечебните заведения по чл. 8, ал. 1, т. 1, б. “а” и т. 2, б. “а” могат да се учредяват от лекари и лекари по дентална медицина и без регистрация по Търговския закон. В случаите, когато лечебното заведение се учредява като еднолично търговско дружество, едноличният собственик управлява и представлява лечебното заведение.”

§ 2. В чл. 5 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 1 думата „психична” се заменя с „психиатрична”.

2. Създава се ал. 4:

„(4) Лечебните заведения за стационарна психиатрична помощ и домовете за медикосоциални грижи за деца могат да предоставят социални услуги по реда на Закона за социалното подпомагане.”

§ 3. В чл. 8, се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 1:

а) Точка 2 се изменя така:

„ 2. амбулатории за специализирана медицинска помощ, които могат да бъдат:

а) индивидуална практика за специализирана медицинска помощ;

б) групова практика за специализирана медицинска помощ;

в) медицински център и медико-дентален център;

г) диагностично-консултативен център;”

б) Създава се т. 4:

„4. дентален център”.

2. Алинея 2 се изменя така:

„(2) Към лечебните заведения по ал. 1, т. 2, букви "в" и "г" и т. 4 могат да се откриват до 10 легла за наблюдение и лечение до 48 часа.”

§ 4. В чл. 9 се правят следните изменения:

1. Алинеи 2 и 3 се изменят така:

„(2) Болниците могат да бъдат и специализирани.

(3) Лечебното заведение за болнична помощ има ниво на компетентност, определено съобразно критериите, установени в наредбата по чл. 46, ал. 3.

2. Алинеи 4 и 5 се отменят.

§ 5. Създава се чл. 9а:

„Чл. 9а. (1) Университетски болници са болници, определени от Министерския съвет, в които се осъществяват дейности по:

1. клинично обучение на студенти и докторанти по медицина, дентална медицина и фармация;
2. клинично обучение по здравни грижи, както и на студенти от всички видове медицински колежи;
3. следдипломно обучение на лекари, лекари по дентална медицина, фармацевти, специалисти по здравни грижи и лица, завършили медицински колеж.

(2) Университетските болници са лечебни заведения, които разполагат със:

1. лекари – преподаватели на трудов договор;
2. хабилитирани лица;
3. длъжности за лекари – специализанти.

(3) Университетските болници осигуряват качеството на обучението по ал. 1 чрез вътрешна система за оценяване и поддържане на качеството на обучението и на научно-преподавателския състав, която се определя с наредбата по чл. 46, ал. 3. Вътрешната система за оценяване включва и проучване на студентското мнение най-малко веднъж за учебна година

(4) Университетските болници разполагат с необходимата им материално-техническа база и инфраструктура за провеждане на качествено обучение и научноизследователска дейност, определени с наредбата по ал. 3.”

§ 6. В чл. 10, т. 3 се изменя така:

„3. център за психично здраве;”

§ 7. В чл. 16 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 1 думите „дентален център” се заличават.

2. Създава се нова ал. 2:

“(2) Дентален център е лечебно заведение, в което осъществяват първична и специализирана извънболнична дентална помощ не по-малко от трима лекари по дентална медицина с различни признати специалности.”

3. Досегашните ал. 2 и 3 стават съответно ал. 3 и 4.

§ 8. В чл. 19 се правят следните изменения и допълнения:

1. Досегашният текст става ал. 1.

2. Създава се ал. 2:

“(2) Лечебното заведение за болнична помощ осигурява непрекъснато 24-часово изпълнение на лечебната дейност по медицински специалности, съгласно разрешението по чл. 47.”

§ 9. В чл. 20 се правят следните изменения и допълнения:

1. Досегашният текст става ал. 1.

2. Създават се ал. 2 и 3:

“(2) В болницата за активно лечение могат да се разкриват структури за долекуване и продължително лечение или рехабилитация.

(3) Дейността по ал. 2 може да се извършва след издаване на разрешение по реда на чл. 46.”

§ 10. Член 23 се изменя така:

„Чл. 23. (1) Болницата е лечебно заведение, в което има сектори, отделения или клиники по медицински специалности.

(2) Специализирана е болница, в която има сектори, отделения или клиники по една медицинска или дентална специалност.

(3) В специализирана болница могат да се разкриват структури и по специалности с преобладаваща хирургична, терапевтчна, клинично-диагностична или друга насоченост и по анестезиология и интензивно лечение, подпомагащи осъществяването на специалността, по която болницата е специализирана.

(4) Специалностите по ал. 1 - 3 и тяхната насоченост се определят по реда на чл. 181, ал. 1 от Закона за здравето.”

§ 11. Член 26 се изменя така:

„Чл. 26. (1) Центърът за психично здраве е лечебно заведение, в което лекари с помощта на друг персонал извършват следните дейности :

1. спешна психиатрична помощ;
2. диагностика и лечение на лица с психични разстройства;
3. периодично наблюдение и консултации на лица с психични разстройства и домашен патронаж;
4. психотерапия и психо-социална рехабилитация;
5. психиатрична и психологична експертна дейност;
6. създаване и поддържане на регионална информационна система на лица с психични разстройства за нуждите на националния регистър по чл. 147а от Закона за здравето;
7. промоция, превенция и подобряване психичното здраве на населението;
8. информиране на обществеността по проблемите на психичното здраве;
9. научно-изследователска дейност в областта на психичното здраве.

(2) Лечебната дейност в центъра за психично здраве се ръководи от лекар с призната специалност по психиатрия.

(3) Центърът за психично здраве се състои от следните звена: приемно-диагностични; за спешна и мобилна психиатрична помощ; за активно лечение на лица с тежки психични разстройства, които могат да бъдат специализирани по пол, възраст, профил на заболяването или друг признак; рехабилитационни и ресоциализационни, включително за трудова терапия.

(4) Към центъра за психично здраве могат да се откриват легла за диагностичен и лечебен престой.

(5) Центърът за психично здраве може да предоставя социални услуги по реда на Закона за социалното подпомагане.

(6) Устройството, дейността и вътрешният ред на центъра за психично здраве се уреждат с правилник, утвърден от ръководителя по ал. 2.”

§ 12. В чл. 27 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 1 след думата „заболявания” се добавя „специфични грижи по домовете на лица с хронични инвалидизиращи заболявания”.

2. Създава се ал. 4:

„(4) Домовете за медико-социални грижи могат да предоставят социални услуги по реда на Закона за социалното подпомагане.”

§ 13. Член 28 се изменя така:

„(1) Хосписът е лечебно заведение, когато в него медицински и други специалисти осъществяват палиативни грижи за терминално болни пациенти.

(2) Лечебната дейност в хосписа, регистриран по този закон, се ръководи от медицински специалист.

(3) Устройството, дейността и вътрешният ред на хосписа, лечебно заведение, се уреждат с правилник, утвърден от ръководителя по ал. 2.

(4) Хосписите, лечебни заведения, могат да предоставят социални услуги по реда на Закона за социалното подпомагане.”

§ 14. Членове 29, 30, 31 и 32 се изменят така:

„Чл. 29 (1) Националната здравна карта се състои от областни здравни карти.

(2) За изработване на областната здравна карта министърът на здравеопазването назначава комисия, включваща представители на областния управител или областната администрация, регионалния център по здравеопазване, общините, районната здравноосигурителна каса, районната лекарска колегия и районната колегия на лекарите по дентална медицина.

(3) За всяка област картата обхваща общините съгласно приложението към чл. 6, ал. 2 от Закона за здравното осигуряване.

(4) При изработването на областните здравни карти комисията по ал. 2 е длъжна да осигури медицинското обслужване на населението, живущо в труднодостъпните и отдалечени райони.

(5) Всяка областна комисия представя на министъра на здравеопазването изготвената областна здравна карта и цялата първична информация, използвана за създаването ѝ, както и предложения за реструктуриране на лечебните заведения за болнична помощ.

Чл. 30. (1) Областните здравни карти се създават след оценка на:

1. съответствие на дейността на лечебното заведение с утвърдените по реда на чл. 6, ал. 1 медицински стандарти;

2. осигуреност на лечебното заведение за болнична помощ с медицински кадри на основен трудов договор;

3. наличната медицинска апаратура в лечебното заведение;

4. възможността за осигуряване на 24-часов прием на пациенти от лечебното заведение.

(2) Лечебните заведения за болнична помощ могат да се финансират със средства от републиканския бюджет или от бюджета на Националната

здравноосигурителна каса само за дейността на клиники, отделения и сектори, за които е установено съответствие с критериите по ал. 1.

(3) Лечебните заведения за болнична помощ могат да се финансират със средства от републиканския бюджет или от бюджета на Националната здравноосигурителна каса за дейността на клиники, отделения и сектори, за които не е налице съответствие с критерия по ал. 1, т. 2, по определени специалности, посочени в наредбата по чл. 45, ал. 2 от Закона за здравното осигуряване.

Чл. 31. Областните здравни карти съдържат:

1. географските граници на здравните райони;
2. вида, броя, дейността и разпределението на лечебните заведения по отделните нива на медицинското обслужване в областта;
3. необходимия минимален брой на лекарите и лекарите по дентална медицина в извънболничната помощ по специалности;
4. областните здравни приоритети.

Чл. 32. (1) Националната здравна карта се изработва от национална комисия, назначена от министъра на здравеопазването, който е председател на комисията.

(2) Националната здравна карта съдържа:

1. съдържанието на областните здравни карти по чл. 31, т. 1, 2 и 3 след съгласуването и утвърждаването им от министъра на здравеопазването;
2. необходимия минимален брой центрове за спешна медицинска помощ, центрове за трансфузионна хематология, лечебни заведения за стационарна психична помощ и домове за медикосоциални грижи, в които се осъществяват медицинско наблюдение и специфични грижи за деца;
3. оценка на националните здравни приоритети;
4. списък на лечебните заведения за болнична помощ, които не подлежат на приватизация.”

§ 15. Член 33 се отменя.

§ 16. В чл. 36, ал. 2 се изменя така:

„(2) Лечебните заведения по чл. 8, ал. 1, т. 1, буква "а" и т. 2, буква "а" се учредяват като еднолични търговски дружества или еднолични търговци, след което се регистрират по реда на чл. 40. В случаите, когато лечебните заведения по чл. 8, ал. 1, т. 1, б. "а" и т. 2, б. "а" се учредяват без регистрация по Търговския закон от лекари и лекари по дентална медицина, те се регистрират само по реда на чл. 40.”

§ 17. В чл. 37 се правят следните изменения:

1. В ал. 1 думите „диспансерите” се заменя с „центровете за психично здраве”.

2. В ал. 2 след думите „чл. 26, ал. 1” се добавя „чл. 27, ал. 1”.

3. В ал. 3 думата „диспансери” се заменя с „центрове за психично здраве”.

§ 18. В чл. 40 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 1:

а) в т. 1 думите „актуално удостоверение за търговска регистрация” се заменят с „данни за Единния идентификационен код /ЕИК/ на дружеството или кооперацията от Търговския регистър”;

б) точка 7 се изменя така:

„7. свидетелство за съдимост, за лицата, представляващи лечебното заведение, от което да е видно, че не са осъждани за умишлено престъпление от общ характер, освен ако са реабилитирани, и че с влязла в сила присъда не са лишени от правото да упражнява определена професия или дейност;”

в) точки 8, 9 и 11 се отменят;

г) точка 12 се изменя така:

„12. документи за платени държавни такси по чл. 41, ал. 3 от този закон и по чл. 46 от Закона за здравето, а в случаите по ал. 5 и документ за платена държавна такса по чл. 11, ал. 6 от Закона за трансплантация на органи, тъкани и клетки.”

2. Създават се нови ал. 3, 4, 5 и 6:

„(3) В деня на постъпването на заявлението за регистрация по ал. 1 Регионалният център по здравеопазване изпраща по служебен път искане до съответната Регионална инспекция за опазване и контрол на общественото здраве за извършване на проверка относно спазването на здравните изисквания от лечебното заведение.

(4) В 14-дневен срок от постъпване на искането Регионалната инспекция за опазване и контрол на общественото здраве издава хигиенно заключение за обекта. В заключението се посочва дали обектът съответства на здравните изисквания, а при несъответствие дава предписания и се определя срок за отстраняването им.

(5) В случаите, когато лечебното заведение ще извършва вземане и присаждане на тъкани и клетки Регионалният център по здравеопазване в деня на постъпване на заявлението изпраща по служебен ред искане до Изпълнителната агенция по трансплантация за извършване на проверка относно спазването на утвърдените медицински стандарти от лечебното заведение.

(6) В 14-дневен срок от постъпване на искането Изпълнителната агенция по трансплантация издава удостоверение. В удостоверението се посочва дали лечебното заведение може да извършва вземане и присаждане на тъкани и клетки в съответствие с утвърдените медицински стандарти, а при несъответствие дава предписания и се определя срок за отстраняването им.”

3. Досегашната ал. 3 става ал. 7 и се изменя така:

„(7) При непълнота на представените документи по ал. 1 и 2 директорът на Регионалния център по здравеопазване в 14 -дневен срок уведомява писмено лицето за това и определя срок за отстраняването им.”

4. Досегашната ал. 4 става ал. 8 и се изменя така:

„(8) В 14-дневен срок от получаване на документите по ал. 4 и 6 или от отстраняване на непълнотите по ал. 7 директорът на Регионалния център по

здравеопазване издава удостоверение за регистрация на лечебното заведение или удостоверение за извършване на лечебната дейност по чл. 2а.”

§ 19. В чл. 41, ал. 1 думата „общодостъпен” се заменя с „публичен”.

§ 20. В чл. 44, ал. 1 се изменя така:

„(1) Директорът на Регионалния център по здравеопазване прави мотивиран отказ за регистрация:

1. при непълнота на представените документи по чл. 40 и неотстраняването ѝ в определения срок;

2. когато лице, представляващо лечебното заведение е осъждано за умишлено престъпление от общ характер, освен ако не е реабилитирано, или с влязла в сила присъда е лишено от правото да упражнява определена професия или дейност;

3. когато Регионалната инспекция по опазване и контрол на общественото здраве констатира неспазване на здравните изисквания, които не са отстранени в определения срок;

4. когато Изпълнителната агенция по трансплантация констатира неспазване на утвърдените медицински стандарти, които не са отстранени в определения срок.”

§ 21. В чл. 45 се правят следните изменения и допълнения:

1. Алинея 1 се изменя така:

„(1) Регистрацията на лечебно заведение се заличава:

1. когато районната колегия на съсловната организация е заличила от регистъра лекаря или лекаря по дентална медицина, учредил лечебно заведение по чл. 8, ал. 1, т. 1, буква "а" и т. 2, буква "а";

2. при установено нарушение по чл. 3, ал. 4;

3. при осъществяване на дейности в нарушение на извършената регистрация;

4. при осъществяване на дейности в нарушение на утвърдените медицински стандарти и здравни изисквания;

5. при неосъществяване на дейност повече от 6 месеца;

6. при настъпване на обстоятелствата по чл. 44, ал. 1, т. 2;

7. по искане на лечебното заведение;

8. при прекратяване на юридическото лице, при смърт на регистрирания или поставянето му под запрещение.”

2. В ал. 2, т. 4 се отменя.

3. В ал. 4 думите „по ал. 1, т. 1, 2 и 5” се заменят с „по ал. 1, т. 1-7 и ал. 2, т. 4”.

§ 22. В чл. 46 се правят следните изменения:

1. В ал. 1 думата „диспансерите” се заменя с „лечебните заведения по чл. 5, ал. 1, с изключение на лечебните заведения за извънболнична помощ, центровете за психично здраве”.

2. В ал. 2 в края се добавя “или от оправомощено от него длъжностно лице”.

3. В ал. 3 след думите „лечебните заведения” се добавя „за болнична помощ и домовете за медико-социални грижи”.

§ 23. Член 47 се изменя така:

„Чл. 47. (1) Разрешение за осъществяване на дейност от лечебните заведения по чл. 46, ал. 1 се издава след представяне на заявление до министъра на здравеопазването, към което се прилагат:

1. данни за ЕИК на дружеството или кооперацията от Търговския регистър, а за дружествата, регистрирани в държава - членка на Европейския съюз, или в държава, страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство - документ за актуална регистрация по националното законодателство, издаден от компетентен орган на съответната държава.

2. правилникът за устройството, дейността и вътрешния ред на лечебното заведение;

3. дипломата за съответното висше образование на лицата, управляващи лечебното заведение;

4. данните за членовете на изпълнителните и контролните органи на лечебното заведение: паспортни данни, единен граждански номер, постоянен адрес;

5. свидетелство за съдимост, за лицата, представляващи лечебното заведение, от което да е видно, че не са осъждани за умишлено престъпление от общ характер, освен ако са реабилитирани, и че с влязла в сила присъда не са лишени от правото да упражнява определена професия или дейност;

6. разрешението от компетентния държавен орган, когато в лечебното заведение ще се използва медицинско оборудване с източник на йонизиращо лъчение;

7. удостоверението за вписване в регистъра на Българския лекарски съюз, съответно на Българския зъболекарски съюз, за членовете на изпълнителните или контролните органи, които са лекари или лекари по дентална медицина, както и за ръководителите на лечебните заведения по чл. 5, ал. 1;

8. документи за платени държавни такси по чл. 49, ал. 3 от този закон и по чл. 46 от Закона за здравето, а в случаите по ал. 7 и документ за платена държавна такса по чл. 11, ал. 6 от Закона за трансплантация на органи, тъкани и клетки.

(2) Лечебните заведения по чл. 5, ал. 1 прилагат към заявлението документите по ал. 1, т. 3, 5, 6 и 7.

(3) Заявлението по ал. 1 се подава в Регионалния център по здравеопазване.

(4) В деня на постъпването на заявлението Регионалният център по здравеопазване изпраща по служебен път искане до Регионалната инспекция за опазване и контрол на общественото здраве за извършване на съвместна проверка относно спазването на изискванията на наредбата по чл. 46, ал. 3, правилника по чл. 28а, ал. 3 или чл. 35, ал. 3 и медицинските стандарти.

(5) В 30-дневен срок от постъпване на искането Регионалният център по здравеопазване и Регионалната инспекция за опазване и контрол на общественото здраве издават съответно удостоверение и хигиенно заключение за изпълнение на изискванията на наредбата по чл. 46, ал. 3, правилника по чл. 28а, ал. 3 или чл. 35, ал. 3 и медицинските стандарти, а при несъответствие дават предписания и определят срок за отстраняването им.

(6) В случаите, когато лечебното заведение ще извършва вземане и присаждане на органи, тъкани и клетки Министерството на здравеопазването в деня на постъпване на заявлението от Регионалния център по здравеопазване изпраща по служебен път искане до Изпълнителната агенция по трансплантация за извършване на проверка относно спазването на утвърдените медицински стандарти в областта на трансплантацията от лечебното заведение.

(7) В 30-дневен срок от постъпване на искането Изпълнителната агенция по трансплантация издава удостоверение. В удостоверението се посочва дали лечебното заведение може да извършва вземане и присаждане на органи, тъкани и клетки в съответствие с утвърдените медицински стандарти, а при несъответствие дава предписания и се определя срок за отстраняването им.

(8) В едноседмичен срок от изтичането на срока по ал. 5 и 7 Регионалният център по здравеопазване изпраща на министъра на здравеопазването документите по ал. 1, 3, 5 и 7.

(9) При непълнота на представените документи по ал. 1 министърът на здравеопазването или оправомощено от него длъжностно лице в 30 - дневен срок уведомява писмено лицето за това и определя срок за отстраняването им.

(10) До отстраняване на непълнотата срока по чл. 48, ал. 1 спира да тече.

(11) При необходимост длъжностни лица, определени от министъра на здравеопазването, могат да извършат проверка на обстоятелствата по ал. 4”.

§ 24. В чл. 48 се правят следните изменения и допълнения:

1. Алинея 1 се изменя така:

„(1) В тримесечен срок от подаване на документите по чл. 47 министърът на здравеопазването или оправомощено от него длъжностно лице издава разрешение за осъществяване на дейността на лечебното заведение или прави мотивиран отказ за издаването му. В разрешението за осъществяване на лечебна дейност се вписват:

1. пълното наименование на лечебното заведение (за търговските дружества и кооперации - по търговска регистрация);

2. ЕИК на лечебното заведение (за търговските дружества и кооперации) и единен регистрационен номер;

3. дейностите съответно по чл. 19, чл. 20, ал. 2, чл. 24, чл. 25, чл. 26, чл. 27 и чл. 28а;

4. нивото на компетентност;

5. медицинските специалности, по които лечебното заведение осъществява дейност;

6. клиниките, отделенията и секторите, в които се осъществява дейността, както и клинично-диагностичните структури;

7. адреса, на който се осъществява дейността.”

2. Създава се нова ал. 2:

„(2) Министърът на здравеопазването издава мотивиран отказ:

1. при непълнота на представените документи по чл. 47 и неотстраняването ѝ в определения срок;

2. когато лице, представляващо лечебното заведение е осъждано за умишлено престъпление от общ характер, освен ако не е реабилитирано, или с влязла в сила присъда е лишено от правото да упражнява определена професия или дейност;

3. когато се констатира несъответствия със здравните изисквания, медицинските стандарти, наредбата по чл. 46, ал. 3 и правилника по чл. 28а, ал. 3 или чл. 35, ал. 3, които не са отстранени в определения срок.

4. когато Изпълнителната агенция по трансплантация констатира неспазване на утвърдените медицински стандарти, които не са отстранени в определения срок.”

3. Досегашната ал. 2 става ал. 3.

§ 25. В чл. 49 се правят следните изменения:

1. Алинея 1 се изменя така:

„Чл. 49. (1) В Министерството на здравеопазването се води регистър на лечебните заведения, получили разрешение за лечебна дейност. Регистърът е публичен и съдържа:

1. номер и дата на разрешението за лечебна дейност;

2. данни за лечебното заведение - име, седалище, капитал, ЕИК и единен регистрационен номер, адрес на осъществяване на дейността;

3. ниво на компетентност;

4. данни за лицата, участващи в управителните и в контролните органи, и за лицата, които го представляват - име, паспортни данни, единен граждански номер, адрес;

5. видове лечебни дейности, за които е издадено разрешението;

6. дата на отнемане на разрешението и основанието за това;

7. промени в обстоятелствата по т. 1 - 6.

2. Създава се ал. 4:

„(4) Средствата по ал. 3 се разходват за създаване, поддържане и водене на регистъра по ал. 1, както и за допълнително материално стимулиране и обучение на служителите от централната администрация на Министерството на здравеопазването в размер до 10 на сто при условия и по ред, определени с вътрешни правила на министъра на здравеопазването.”

§ 26. В чл. 50, ал. 2 се изменя така:

„(2) Промени във вписаните в разрешението обстоятелства по чл. 48, ал. 1 се правят по реда на чл. 46, ал. 2 и 3 и чл. 47.”

§ 27. В чл. 51 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 1:

а) точка 3 се изменя:

“3. се нарушава глава трета, раздел I, II и III и глава четвърта, раздел III и IV от Закона за здравето”.

б) създават се нови точки 4 и 5:

“4. при повторно установено нарушение на медицинските стандарти;

5. при незапочване или спиране на извършването на лечебна дейност в продължение на шест месеца.”

2. Създава се нова ал. 3:

„(3) В случаите по ал. 1, т. 4 разрешението се отнема в частта за осъществяване на лечебна дейност по медицинската специалност, за която е установено нарушение на медицинския стандарт.”

3. Досегашната ал. 3 става ал. 4 и в нея след числото “2” се добавя “и 3”.

4. Досегашната ал. 4 става ал. 5.

§ 28. В чл. 56, ал. 1, т. 1 се изменя така:

„1. има висше образование на образователно-квалификационна степен магистър по медицина, дентална медицина, икономика или право.”

§ 29. В чл. 59, ал. 1 думите “основна или профилна” се заличават.

§ 30. Създават се чл. 59а и чл. 59б:

„Чл. 59а. Университетската клиника или отделение е болнично звено по чл. 58 или чл. 59, което разполага със:

1. лекари – преподаватели на трудов договор;
2. хабилитирани лица;
3. длъжности за лекари – специализанти.

Чл. 59б. Секторът в отделението е болнично звено по медицинска специалност с преобладаваща терапевтична или хирургична насоченост, ръководено от лекар, съответно лекар по дентална медицина, с призната медицинска специалност, в което се извършва диагностично-лечебна дейност.”

§ 31. Създава се чл. 60а:

„Чл. 60а. (1) Консултативните кабинети извършват прием на пациенти, нуждаещи се от хоспитализация.

(2) Приемът по ал. 1 може да се извършва и чрез медицински център, дентален център, медико-дентален център или диагностично-консултативен център, открити от лечебното заведение за болнична помощ, в което ще бъде хоспитализиран пациента.

(3) Отношенията между центъра по ал. 2 и лечебното заведение за болнична помощ, свързани с прием на пациенти за хоспитализация, се уреждат с договор.”

§ 32. В чл. 62, ал. 2 се отменя.

§ 33. В чл. 63 се създава ал. 6:

„(6) Управителите, съответно изпълнителните директори на лечебните заведения по ал. 3 имат право след изтичане на срока на договора за управление или след предсрочното му прекратяване, да заемат предишната си длъжност. Когато предишната длъжност на управителя, съответно изпълнителния директор, е заета от друго лице, трудовото правоотношение с това лице се прекратява без предизвестие.”

§ 34. В чл. 65 се създават ал. 3 и 4:

“(3) Директорът на център за спешна медицинска помощ, на център за трансфузионна хематология, на лечебно заведение за стационарна психиатрична помощ и на дом медикосоциални грижи, в който се осъществяват медицинско наблюдение и специфични грижи за деца, се атестира на всеки три години от комисия, назначена от министъра на здравеопазването. Редът за провеждане на атестацията се определя в съответния правилник по чл. 35, ал. 3.

(4) Трудовото правоотношение на директор на лечебно заведение по ал. 3, получил отрицателна атестация, може да се прекрати с предизвестие по чл. 328, ал. 1, т. 5 от Кодекса на труда.”

§ 35. В чл. 69, ал. 2 се създава т. 10:

„10. осигуряват условия за активно взаимодействие на лечебното заведение с Агенцията за социално подпомагане и нейните териториални звена по въпросите на превенцията на изоставянето на деца и на насилието над деца.”

§ 36. В чл. 79, ал. 1, т. 2 думите “сестринските кадри в лечебното заведение” се заменят с “медицинските специалисти в лечебното заведение с образователна степен по-ниска от “магистър””.

§ 37. В чл. 80 се създава ал. 3:

„(3) Лечебното заведение за болнична помощ е длъжно да осигури лекари с призната специалност на основен трудов договор по съответната специалност.”

§ 38. В чл. 82 думите „извън тези по чл. 5, ал. 1” се заличават.

§ 39. В чл. 86 се правят следните изменения и допълнения:

1. АLINEЯ 1 се изменя така:

„(1) Лечебните заведения за болнична помощ, диализните центрове, центровете за трансфузионна хематология, центровете за спешна медицинска помощ, центровете за психично здраве, домовете за медико-социални грижи, медико-диагностичните и медико-техническите лаборатории, медицинските центрове, денталните центрове, медико-денталните центрове и диагностично-консултативните центрове и тъканните банки подлежат на доброволна акредитация за:

1. цялостната медицинска дейност на лечебното заведение;

2. медицинските дейности на структурите, в които ще се провежда обучение на студенти и специализанти;

3. възможностите за обучение на студенти и специализанти на структурите по т. 2.”

2. Създава се нова ал. 2:

„(2) Лечебните заведения по ал. 1, които искат да провеждат обучение на студенти и специализанти задължително се акредитират за дейностите по ал. 1.”

3. Досегашните ал. 2 и 3 стават съответно ал. 3 и 4.

§ 40. В чл. 88 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 1 думите „е задължителна и” се заличават, а думите „Министерство на здравеопазването” се заменят с „министъра на здравеопазването”.

2. Алинея 2 се изменя така.

(2) Акредитацията е предварителна или същинска и се осъществява, както следва:

1. предварителна – на лечебни заведения или структури, които са осъществявали дейност по-малко от 1 година, съответно от 6 месеца;

2. същинска – на лечебни заведения или структури, които са осъществявали дейност повече от 1 година, съответно от 6 месеца.

3. Създава се нова ал. 3:

(3) Предварителна акредитация не се извършва на центрoвете и отделенията за трансфузионна хематология, центрoвете за спешна медицинска помощ, центрoвете за психично здраве, домовете за медико-социални грижи за деца и тъканните банки”.

4. Досегашната ал. 3 става ал. 4.

5. Създават се ал. 5 и 6:

„(5) Акредитиращото се лечебно заведение заплаща такса за процедурата по акредитация, определена с тарифа, приета от Министерски съвет.

(6) Средствата по ал. 5 се разходват за дейности, свързани с процедурата по акредитация.”

§ 41. Член 89 се изменя така:

“Чл. 89. (1) Оценяването на лечебното заведение се извършва по петстепенна оценъчна скала, която включва положителни оценки - отлична, много добра, добра, средна и отрицателна оценка - лоша.

(2) Положителните акредитационни оценки се определят за срок от една до пет години.

(3) Акредитационната оценка се определя със заповед на министъра на здравеопазването по предложение на специализирания орган по акредитация към Министерството на здравеопазването

(4) Заповедта подлежи на оспорване по реда на Административнопроцесуалния кодекс.”

§ 42. В чл. 90 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 2 думата „положителна” се заменя с „много добра или отлична”.

2. Създава се нова ал. 3:

„(3) Университетската болница може да осъществява дейностите по ал. 1, т. 1 по договор с лечебно заведение за болнична помощ, което не е университетска болница, но в структурата на което има клиника или отделение, получило положителна акредитационна оценка за дейностите по ал. 1, т. 1 и отговарящо на условията на чл. 59а.”

3. Досегашната ал. 3 става ал. 4 и в нея след думата „болници” се добавя „клиники или отделения”.

4. Досегашната ал. 4 става ал. 5.

5. Създава се ал. 6:

„(6) Средствата за финансиране на обучението на студентите и докторантите се осигуряват от държавния бюджет в частта му за образованието и науката, а средствата за обучението за придобиване на специалност в системата на здравеопазването на места, финансирани от държавата - от държавния бюджет в частта му за образованието и науката.”

§ 43. Създава се чл. 99а:

„**Чл. 99а.** (1) Разходите на лечебните заведения за болнична помощ за извършване на съдебномедицински експертизи и свързания с тях медицински транспорт се заплащат със средства от бюджета на съдебната власт по реда на чл. 403, ал. 1, т. 4 от Закона за съдебната власт.

(2) Разходите на лечебните заведения за болнична помощ за извършване на лабораторни изследвания на кръвни проби за употреба на алкохол или друго упойващо вещество от водачите на моторни превозни средства се заплащат от бюджета на Министерство на вътрешните работи, по ред, определен с наредбата по чл. 174, ал. 4 от Закона за движение по пътищата.”

§ 44. В чл. 102, ал. 4 се отменя.

§ 45. В чл. 106, ал. 2, изречение второ думите “съгласувано с министъра на финансите” се заличават.

§ 46. Параграф 1 от Допълнителните разпоредби се изменя:

„§ 1. По смисъла на този закон:

1. „единен регистрационен номер” е десетцифрен код, който се образува от кода на съответната област (първите две цифри), кода на съответната община (вторите две цифри), кода на вида лечебно заведение (следващите три цифри) и поредния номер на лечебното заведение за областта (последните три цифри) при вписването на лечебното заведение в регистъра по чл. 49.

2. „държавно или общинско лечебно заведение” е и лечебно заведение, чийто капитал над 50 на сто е на държавата или на общината.

3. „повторно установено нарушение” е нарушение, извършено в едногодишен срок от влизането в сила на наказателното постановление, с което нарушителят е наказан за нарушение от същия вид.”

4. „терминално болни” са лица, за които има медицинска прогноза, че очакваната продължителност на живота им е не повече от 6 месеца.

5. „труднодостъпни и отдалечени райони” са райони с отдалеченост от лечебно заведение над 60 километра и време за достъп до него над един час с автомобилен транспорт и с неблагоприятен географски терен - планински, полупланински или с лоша инфраструктура.

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

§ 47. В т. 4 от Забележката на Приложение № 1 към чл. 8, т. 1 на **Закона за бюджета на държавното обществено осигуряване за 2009г.** (обн. ДВ, бр. 109 от 2008г.) се добавя “и за специализантите, които получават възнаграждение по договор за придобиване на специалност от номенклатурата на специалностите, определена по реда на чл. 181, ал. 1 от Закона за здравето.”

§ 48. В чл. 174 от **Закона за движението по пътищата** (обн., ДВ, бр. 20 от 1999г., изм.и доп., бр. 1 от 2000г., бр. 43 и 76 от 2002г., бр.16 и бр. 22 от 2003г., бр. 6, 70, 85 и 115 от 2004г., бр. 79, 92, 99, 102, 103 и 105 от 2005г., бр.30, 34, 61, 64, 82, 85 и 102 от 2006г., бр. 22, 51, 97 и 109 от 2007г., бр. 36, 43, 69, 88 и 102 от 2008г., бр. 74, 75, 82 и 93 от 2009г.) се създава ал. 5:

„(5) С наредбата по ал. 4 се определят и условията и реда за заплащане на разходите на лечебните заведения за болнична помощ за извършване на лабораторни изследвания на кръвни проби за употреба на алкохол или друго упойващо вещество от водачите на моторни превозни средства.”

§ 49. В **Закона за здравето** (обн., ДВ, бр. 70 от 2004г., изм., бр. 46, 76, 85, 88, 94, 103 от 2005г., бр. 18, 30, 34, 59, 71, 75, 81, 95, 102 от 2006г., бр. 31, 41, 46, 59, 82, 95 от 2007г., бр. 13, 102, 110 от 2008г., бр. 36, 41, 74, 82, и 93 от 2009г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 101:

а) В ал. 1 след думите „За установяване” се добавя „на временна неработоспособност, за установяване на”.

б) Създава се нова ал. 3:

„(3) При извършване на експертиза на временната неработоспособност се прави преценка и дали здравословното състояние на лицето позволява явяването му пред разследващите органи или пред органите на съдебната власт, когато се налага явяване пред тези органи през периода на временната неработоспособност.”

в) Досегашните ал. 3, 4 и 5 стават съответно ал. 4, 5 и 6.

г) Досегашната ал. 6 става ал. 7 и се изменя така:

„(7) Принципите и критериите на медицинската експертиза, реда за установяване на временна неработоспособност, вида и степента на увреждане,

степената на трайно намалена работоспособност, потвърждаване на професионална болест, както и условията и реда извършване на медицинска експертиза по чл. 103, ал. 3 се определят с наредба на Министерския съвет”.

2. В чл. 103:

а) Създава се нова ал. 3:

„(3) Освидетелстването на лицето за възможността за явяването му пред разследващите органи или пред органите на съдебната власт се извършва от ЛКК, от центровете за спешна медицинска помощ, от ТЕЛК и от НЕЛК. Освидетелстването се удостоверява с експертно решение – „Медицинско удостоверение” по образец, утвърден от министъра на здравеопазването и от министъра на правосъдието.”

б) Досегашните ал. 3 и 4 стават съответно ал. 4 и 5.

3. В чл. 111, ал. 1 след думите „решения за временна неработоспособност” се добавя „и експертни решения по чл. 103, ал. 3”.

4. В чл. 112 се правят следните изменения и допълнения:

а) В ал. 1, т. 2 след думите „ЛКК” се добавя „и центровете за спешна медицинска помощ”.

б) Създава се ал. 10:

„(10) По реда на ал. 1, т. 2, 3 и 4, ал. 2 - 8 се обжалват и експертните решения по чл. 103, ал. 3 от заинтересованите лица и разследващите органи или от органите на съдебната власт.”

5. В чл. 180 се създава ал. 4:

“(4) Времето, през което специализантите се обучават за придобиване на специалност въз основа на договор за обучение и се осигуряват по реда на чл. 4, ал. 1, т. 9 или ал. 4 от Кодекса за социално осигуряване, се зачита за трудов и осигурителен стаж.”

6. В чл. 193, ал. 1 се създава т. 3:

„3. повторно нарушаване на реда за извършване на медицинска експертиза по чл. 103, ал. 3».

§ 50. В чл. 58, ал. 2 от **Закона за здравното осигуряване** (обн., ДВ, бр. 70 и 93 от 1998г., изм., бр. 62, 65, 67, 69, 110 и 113 от 1999г., бр. 1 и 64 от 2000г., бр. 41 от 2001г., бр. 1, 54, 74, 107, 112, 119 и 120 от 2002г., бр. 8, 50, 107 и 114 от 2003г., бр. 28, 38, 49, 70, 85 и 111 от 2004г., бр. 39, 45, 76, 99, 102, 103 и 105 от 2005г., бр. 17 от 2006г., бр. 18, 30, 33, 34, 59, 95 и 105 от 2006г., бр. 11, 26, 31, 46, 59, 97, 100 и 113 от 2007г., бр. 37, 71 и 110 от 2008г., бр. 35, 41, 42 и 93 от 2009г.) се създава т. 12:

„12. финансови стимули за изпълнителите на медицинска помощ, които са се акредитирали доброволно по реда на Закона за лечебните заведения.”

§ 51. В чл. 403, ал. 1 от **Закона за съдебната власт** (обн., ДВ, бр. 64 от 2007г., изм., бр. 69 и 109 от 2008г.; бр. 25, 33 и 42 от 2009г.) се създава т. 4:

„4. условията и реда за заплащане на разходите на лечебните заведения при извършване на съдебномедицински експертизи и свързания с тях медицински транспорт.”

§ 52. В Кодекса за социално осигуряване (обн., ДВ, бр. 110 от 1999 г., изм., бр. 55 и 64 от 2000г., бр. 1, 35 и 41 от 2001г., бр. 1, 10, 45, 74, 112, 119 и 120 от 2002г., бр. 8, 42, 67, 95, 112 и 114 от 2003г., бр. 12, 21, 38, 52, 53, 69, 70, 112 и 115 от 2004г., бр. 38, 39, 76, 102, 103, 104 и 105 от 2005г., бр. 17, 30, 34, 56, 57, 59, 68, 76, 80, 82, 95, 102 и 105 от 2006г., бр. 41, 52, 53, 64, 77, 97, 100, 109 и 113 от 2007г., бр. 33, 43, 67, 69, 89, 102 и 109 от 2008г., бр. 23, 25, 35, 41, 42, 93 и 95 от 2009г.) се правят следните изменения:

1. В чл. 4 се правят следните допълнения:

а) В ал. 1 се създава т. 9:

“9. специализантите, които получават възнаграждение по договор за обучение за придобиване на специалност от номенклатурата но специалностите, определена по реда на чл. 181, ал. 1 от Закона за здравето.”

б) В ал. 4 след думите “Лицата по” се добавя “ал. 1, т. 9, които не получават възнаграждение и не са осигурени на друго основание и лицата по”

2. В чл. 98:

а) Алинея 5 се заличава.

б) Алинея 6 се изменя:

„(6) В случай че медицинската комисия реши, че експертните решения на ТЕЛК и НЕЛК са неправилно издадени, председателят ѝ подава жалба срещу решенията на органите на медицинската експертиза в 14-дневен срок от получаването им от НОИ. Жалбата срещу решенията на ТЕЛК се подава пред НЕЛК, а срещу решенията на НЕЛК - пред Административния съд – град София по реда на Административнопроцесуалния кодекс”.

3. В чл. 110, ал. 1, т. 1 след думите „медицинската експертиза” се добавя „с влязло в сила съдебно решение”.

§ 53. Създадените преди влизане в сила на този закон лечебни заведения по чл. 5, ал. 1, с изключение на лечебните заведения за извънболнична помощ, подават документи за издаване на разрешение за лечебна дейност до министъра на здравеопазването в едногодишен срок от влизането му в сила.

§ 54. Болниците и специализираните болници, които не отговарят на изискванията на чл. 9 и чл. 23 от този закон, привеждат дейността си в съответствие с изискванията му и подават документи за промяна на издадените разрешения за лечебна дейност до министъра на здравеопазването в едногодишен срок от влизането му в сила.

§ 55. Съществуващите към влизане в сила на този закон диспансери се преобразуват от собственика им и подават документи за издаване на разрешение за лечебна дейност до министъра на здравеопазването в едногодишен срок от влизането му в сила, както следва:

1. диспансерите за психични заболявания – в центрове за психично здраве;

2. диспансерите за пневмо-фтизиатрични заболявания – в медицински центрове или в специализирани болници за пневмо-фтизиатрични заболявания;

3. диспансерите кожно-венерически заболявания – вливат се в лечебно заведение за болнична помощ и продължават дейността си като клиники или отделения по кожно-венерически заболявания;

4. диспансерите за онкологични заболявания - в друг вид лечебно заведение или се вливат /сливат/ с лечебно заведение за болнична помощ.

(2) Диспансерите, които не са се преобразували в срока по ал. 1, се закриват от собственика им.

§ 56. (1) Хосписите, които не отговарят на изискванията на чл. 28 от този закон, привеждат дейността си в съответствие с изискванията му и подават документи за промяна на издадените разрешения за лечебна дейност до министъра на здравеопазването в едногодишен срок от влизането му в сила.

(2) Пациентите в хосписите по ал. 1, които не се нуждаят от грижите по чл. 28, ал. 1, продължават лечението си в домове за медико-социални грижи.

§ 57. Времето, през което специалистите, приети през 2007г., 2008г. и 2009г., са се обучавали на обявените от министъра на здравеопазването по реда на чл. 178, ал. 3 от Закона за здравето места, се зачита за трудов стаж.

§ 58. Законът влиза в сила от датата на обнародване в „Държавен вестник”, с изключение на параграфи 43, 48 и 51, които влизат в сила от 1 януари 2011г.